

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

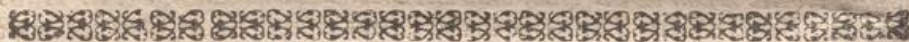
Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. 3. Regum, in quibus describitur Acta Regina Sabæ cum Salomone. Salomonis depravati mores, Achiæ Vaticinium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Repones forsan verba Christi Matth. 6. dicentis: *intra in cubiculum tuum, & ibi clauso ostio ora Patrem tuum*, ac respondebit ocius S. Bernardinus tom. 2. ferm. 10. a. 3. c. 1. asserens: *ille cubiculum suum intrat, qui omnes humanos sensus ad interiora revocat: ille ostium suum claudit, qui cordis cogitationes, ne extravagentur, frangat.* Noluit ergo Christus privatam cujusque cameram Domui Dei præferre, sed docere potius voluit: quâ mentis recollectione in ea preces persolvendæ sint. Confirmat nostrum propositum Hugo Card. in cap. 4. Joan. scribens: *notandum, quod locus sacratu8 & benedictus aptior & utilior est ad orandum.* Primò, quia ibi magis excitatur devotio & ferventior fit oratio. Item Benedictio Episcopalis & oratio eius majorem efficaciam insert orationi ad impetrandum, quia associatur orationibus generalis Ecclesie. Item quia Dominus Domum sibi dicatam, & habitantes, & psallentes in ea speciali gratiâ custodit, & visitat. Quare in necessitatibus tuis confuge ad Templum Christiane Lector. Satius & fructuosius erit, ibidem breves, sed magna cum loci Reverentia preces fundere, quàm domi longas. Agit Deus in Templis suis Salomonem, qui fidelium suorum pietatem ut Salomon *Hiram Regem* remuneratur. Et licet quandoque contingat: illos petita à Deo non statim assequi, velut *Hiram* non fuerat contentus oppidâ, sibi à Salomone donatis; attamen non cadendum animis, aut Deus inclementiæ arguendus est; sed potius id adscribendum inordinato petendi modo. Vel enim petimus aliqua, salutis animæ nociva, vel non petimus cum debita confidentia. Utrumque repugnat orationis naturæ, atquæ hinc non meretur divinum annutum.

FASCICULUS XLIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. 3. Regum, in quibus describitur Acta Regina Saba cum Salomone. Salomonis depravati mores, Achia Vaticinium.

N. 289. Considera I. **C**Hristianos, qui avidis auribus excipiunt sacras Conciones, iisdem verbis laudari posse, quibus Ministros Salomonis laudaverat Regina Saba cap. 10. v. 8. dicens:

cens: beati viri tui, & beati servi tui, qui stant coram te semper & audiunt sapien-
 tiam tuam. Qui enim teste S. Bernardinô fideliter audit verbum Dei,
 verè audit Sapientiam Salomonis; ideò dicitur in Psalmo: *beatus, quem
 tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum.* Hinc non est, quod mire-
 mur: incarnatam sapientiam ipsum Prædicationis suæ initium ab his
 verbis sumpsisse Matth. 3. dicens: *appropinquat Regnum Cælorum.* Gen-
 tium Præco Actor. 32, discessurus ab Epheso, cui longò sermone va-
 ledixerat, inter alia verba in hæc prorumpit: *& nunc commendo vos Deo,
 & verbo gratia ipsius.* Verum, quid opus ultimis hæc verbis: *& verbo gra-
 tia ipsius?* videbatur utique dixisse satis, & plurimum ipsis benedixisse,
 dicendò: *commendo vos Deo.* Sed cùm communior Interpretum senten-
 tia doceat: per verbum Dei sedulò auditum, acquiri divinam gratiam,
 quæ hominem beatum reddit: hinc videtur Paulus discipulos suos
 (quibus utique nil magis ipsâ beatitudine optaverat) commendasse
 Deo, ut per ipsum moveantur, ad auditum verbo Dei studiosè præ-
 bendum, gratiam & gloriam hõc mediante obtenturi. *Re vera,* inquit
 S. Bonav. *Regnum Cælorum non est aliud, quam perfecta notitia divina veri-
 tatis.* Dum ipse Christus Joan. 5. testatur: *Amen, Amen dico vobis, quia
 qui verbum meum audit &c. habet vitam eternam.* Adverte præsens tempus,
 quò utitur dicens: *habet vitam,* insinuans: non tantum in altero sæcu-
 lo illum fore beatificandum, sed etiamnum hõc jam actuali Beatitudi-
 ne frui, qui verbo divino promptas accommodet aures. Quare æter-
 nus Salomon talibus ut *Regine Saba* dat omnia, quæ volunt, & petunt ab
 eo, & in comparatione spiritualium bonorum, quibus abundabunt au-
 ditores illi, non est argentum alicujus pretii. *Atque magnificentur super om-
 nes Reges terra, divitiis & sapientia &c.* Noverat hoc Constantinus Im-
 perator Re & nomine Magnus, quare omnes Reges terræ divinâ sapien-
 tiâ & spiritualium bonorum divitiis superaturus tantâ animi aviditate,
 tantâ sensuum attentione, tantâ membrorum suorum reverentiâ ex-
 cipiebat verbum Dei teste Eusebiò lib. 4. c. 33. ut cùm Episcopus eum
 integris horis stantem cernens, sedere juberet, responsò dederit: ne-
 fas videri, institutis de Deo disputationibus aures præbere negligentes.
 De Margareta conjugè Ludovici XI. Regis Gallix refert Louiis
 Garon! Cent. 2. §. 27. quòd transiens atrium quoddam, cùm con-
 spexisset Alanum, oratorem tunc temporis celeberrimum, sopore gra-
 vî detineri, illum accedens osculata sit. Cuidam verò miranti, cur
 hominem tam deformem vultu, ut erat, osculò dignaretur regali?

D d d 2

respon-

respondit: non hominem, sed os illud aureum exosculator, è quo tot flumina salutaris Doctrinæ profluunt. Altius adhuc Margaritâ hâc in reverentiam divini eloquii progressa est Catharina Senensis, dum non tantum ora Præconum, sed etiam pedum vestigia citra ullam personarum differentiam exosculari consuevit.

N. 290. *Confidera 2.* Et admirare: quòd Deus peccata Salomonis minetur se puniturum scissione Regni, tam gravem pœnam nunquam minatus Patri ejus, quamvis etiam graviter peccanti, asserit S. Scriptura cap. 11. v. 11. dixisse, & prædixisse Deum: *Disrumpens scindam Regnum tuum, & dabo illud servo tuo.* Causam hujus si quæras respondebit Rubertus Abbas lib. 5. in lib: Regum c. 1. dependenter à præcedentibus verbis ita discurrens: *quia habuisti hoc apud te; cui sic dicitur, palam est: quòd peccatum suum nec dum confiteatur; nam apud se habet, cui quod fecit non displicet. Cæterum cui displicet, non apud se, sed contra se habere dicendus est, non enim abscondit, sed annuntiat, non defendit, sed accusat.* Tantam ergo pœnam merebantur peccata Salomonis ea solùm de causa, quia recusaverat illa parentis sui exemplò confiteri, nunquam auditus dicere cum illo: *peccavi Domino!* S. August. super verba regii Vatis Psal. 68. *Non me demergat tempestas aquæ, neque urgeat super me puteus os suum &c.* docet: puteum profundissimum esse peccatum, quisquis in illum corruens, os non clauserit, hoc est, si candidè peccatum confessus fuerit, facili conatu evadat submersionis discrimen. Haud aliter astutus Dæmon erga homines, in gravia peccata lapsos se gerit, ac lupus erga agnum à se captum. Hunc, ut suos retineat inter unguis, guttur ante alia membra invadit, morsu illud comprimens, ut voce sic interceptâ copiam perdat inerme animal, pastorem in sui defensionem excitandi. Rectè ait S. Chrysof. proëm. in Isa. *Cùm nôssset Sathanas, quia peccatum verecundiam habet, penitentia fiduciam, ordinem reprobis permutavit, & invertit: penitentia dedit verecundiam, fiduciam peccato.* Quare si tu Christiane Lector cum Salomone peccâsti, adamandò mulieres alienigenas malarum passionum, quæ cor tuum à divino averterunt Cultu, tractum ad colenda peccatorum Idola: ut effugias divinam vindictam, Davidem fideliter confitentem, non Salomonem tacentem imiteris: aliàs scindetur Regnum animæ tuæ, tradendum Dæmoni, ut possideat illud, æternis vexandum pœnis.

Doctri-